

**Примітки до фінансової звітності
Товариства з обмеженою відповідальністю «НАДЄЖДА Л»
за 2019 рік**

1. Основна діяльність

Товариство з обмеженою відповідальністю «НАДЄЖДА Л» (далі за текстом – Товариство) створене шляхом реорганізації (перетворення) Приватного акціонерного товариства «НАДЄЖДА» (ідентифікаційний код юридичної особи 00383295) на підставі Рішення загальних зборів акціонерів № 38 від 07.09.2018 р.

Товариство є правонаступником всіх прав та обов'язків орендного підприємства Криворізький дріжджовий завод, Закритого акціонерного товариства «НАДЄЖДА», Приватного акціонерного товариства «НАДЄЖДА».

Процес перетворення Приватного акціонерного товариства «НАДЄЖДА» в Товариство з обмеженою відповідальністю «НАДЄЖДА Л» завершився 25.02.2019 р. В результаті проведення всіх необхідних реєстраційних процедур 25.02.2019 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «НАДЄЖДА Л» зареєстровано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (код ЄДРПОУ підприємства в результаті перетворення не змінився).

Процес реорганізації розпочався ще з 07.09.2018 р., коли загальними зборами акціонерів ПРАТ «НАДЄЖДА» було прийнято рішення про припинення ПРАТ «НАДЄЖДА» шляхом його реорганізації (перетворення) у товариство з обмеженою відповідальністю.

Станом на 31.12.2018 року процес перетворення ще не був закінчений, Товариство знаходилося в стані припинення (реорганізації) шляхом перетворення. Процес реорганізації мав бути завершений після отримання Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про скасування реєстрації випусків акцій ПРАТ «НАДЄЖДА» та проведення відповідних процедур у державного реєстратора стосовно перетворення підприємства в товариство з обмеженою відповідальністю.

Відповідно до положень ст. 108 ЦКУ перетворенням юридичної особи є зміна її організаційно-правової форми. У разі перетворення до нової юридичної особи переходять усе майно, усі права та обов'язки попередньої юридичної особи.

Перетворення вважається завершеним з дати державної реєстрації новоутвореної юридичної особи.

Товариство з обмеженою відповідальністю «НАДЄЖДА Л» є підприємством з іноземними інвестиціями і входить до складу Групи LESAFFRE – світового лідера в області виробництва дріжджів та інгредієнтів для хлібопечення.

ТОВ «НАДЄЖДА Л» є одним із виробничих підрозділів Групи LESAFFRE і виробляє на власних виробничих потужностях пресовані хлібопекарські та спиртові дріжджі для забезпечення потреб хлібопекарської промисловості та домашнього господарства.

Засновниками (учасниками) Товариства є:

- Compagnie Des Levures Lesaffre S.A., місцезнаходження: вул. Габріель Пері, буд.137, 59700, Марк-ан-Борель, Франція, реєстраційний номер 456504828;

- Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЕСАФФР Україна», місцезнаходження: 01103, Україна, м. Київ, вул. Залізничне шосе, 47, ідентифікаційний код юридичної особи 30723648.

Організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю.

Органами управління товариства є Загальні збори Учасників та Директор. Вищим органом Товариства є Загальні збори Учасників. Виконавчим органом Товариства, що здійснює управління його поточною діяльністю, є Директор.

Основним видом діяльності Товариства за КВЕД є: - виробництво інших харчових продуктів, н.в.і.у., код 10.89, зокрема, виробництво дріжджів пресованих хлібопекарських та спиртових.

Юридична адреса та фактичне місцезнаходження Товариства: Україна, 50102, м. Кривий Ріг, вул. Олександра Станкова, 10.

Кількість працівників станом на 31.12.2019 р. – 174 чол.

Дочірніх підприємств, філій, представництв та інших відокремлених структурних

підрозділів немає.

Товариство не має обмежень щодо володіння активами.

2. Основа складання фінансової звітності

Загальна інформація

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб користувачів.

За всі звітні періоди, закінчуючи роком, що закінчився 31.12.2011р., Товариство готувало фінансову звітність відповідно до національних стандартів бухгалтерського обліку України.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за всі періоди, починаючи з 1 січня 2012 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО).

Підготовлена Товариством фінансова відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01.01.2019 р., дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Фінансова звітність складена на основі принципу історичної вартості.

Фінансова звітність представлена в тисячах гривень («тис. грн.»), якщо не зазначено інше.

Для звітів фінансової звітності Товариством прийнятий критерій суттєвості – до 50 000 євро.

Проаналізувавши критерії, зазначені МСБО 29, керівництво Товариства вважає, що за показниками наведеними у підпунктах в) і г) параграфу 3 МСБО 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією. Таким чином, керівництво Товариства вважає, що на дату складання фінансової звітності не існує достатньо умов для визначення гіперінфляції в країні та початку застосування МСБО 29.

Добровільні зміни до облікової політики

На протязі звітного періоду добровільних змін в облікову політику не вносилося.

МСФЗ, які набули чинності в звітному періоді

МСФЗ 16 «Договори оренди»

МСФЗ (IFRS)16 «Оренда» дата застосування фінансовий рік, що почався 01.01.2019. Новий стандарт замінює МСБО (IAS) 17 «Оренда» і всі пов'язані роз'яснення. В результаті вступу в силу нового стандарту договір оренди буде визнаватися в балансі Товариства у відповідності з єдиною моделлю обліку.

Цей стандарт встановлює принципи визнання, оцінки, подання оренди та розкриття інформації про неї. Мета полягає в тому, щоб забезпечити надання орендарями та орендодавцями доречної інформації у такий спосіб, щоб ці операції були подані достовірно. На основі цієї інформації користувачі фінансової звітності можуть оцінити вплив оренди на

фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання.

Основна новація цього стандарту полягає в наступному. Раніше об'єкти, які орендувалися за договором оперативної оренди, орендар не відображав у себе на балансі, вони відображалися на позабалансовому рахунку, тепер же об'єкти, орендовані на умовах оперативної оренди, орендар повинен відображати на балансі у вигляді активу у формі права користування.

Товариство ідентифікувало два договори оренди, що за визначеннями МСФЗ 16 мають ознаки оренди, це:

- Договір оренди виробничого обладнання для очисних споруд, строк дії договору – 36 місяців, дата укладення договору – 26.07.2019 р.;
- Договори оренди землі, укладені з районною державною адміністрацією на оренду земельних ділянок, на яких розташовані виробничі потужності Товариства, строк дії договору – 600 місяців, дата укладення договорів: 27.12.2010 р. та 03.03.2011 р.

Балансове відображення активу у формі права користування вимагає достовірної оцінки вартості активу.

Первісна оцінка орендного зобов'язання проводиться виходячи з теперішньої вартості орендних платежів, не сплачених на дату початку оренди, при цьому під датою початку оренди мається на увазі дата, коли орендодавець надає базовий актив для користування орендаром, крім того, § 26 МСФЗ 16 передбачає дисконтування сум орендних платежів, застосовуючи допустиму ставку проценту в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити, якщо ж її важко визначити, орендар застосовує ставку додаткових запозичень орендаря.

Визначення ставок дисконтування є складним і кропітким процесом, тому що на теперішній час не існує універсального підходу або методу її визначення, який з високою достовірністю за різних ринкових умов дасть можливість розрахувати вартість майбутніх грошових потоків.

Ставка дисконтування є процентною ставкою, яка використовується при розрахунках приведеної вартості потоку майбутніх платежів і відображає не тільки залежність приведеної вартості від часу платежу, але й ризик, який пов'язаний з цим потоком.

Визначення МСФЗ 16 в цілому підтверджують, що для орендаря ставка дисконтування буде індивідуальною для кожного договору оренди, тому що вона напряму залежить від характеристик конкретної оренди, зокрема, від строку оренди та вартості активу по праву користування.

Фактично орендару необхідно проаналізувати доступний йому ринок запозичень та з'ясувати, під який процент він зараз отримати запозичення, характеристики якого відповідали б укладеному ним договору оренди в подібних економічних умовах.

Відсутність доступної достовірної інформації в складних ринкових умовах української економіки не дозволили управлінському персоналу з достатньою достовірністю визначити первісну оцінку орендного зобов'язання станом на дату вступу в дію МСФЗ 16, тому протягом 2019 року Товариство визнавало орендні платежі, пов'язані з договорами оренди, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Щодо розкриття інформації. Мета розкриття інформації полягає у тому, щоб інформація, розкрита орендарем у примітках, разом з інформацією, наведеною у звіті про фінансовий стан, звіті про прибутки та збитки та звіті про рух грошових коштів, надавала користувачам фінансової звітності підставу для оцінки впливу оренди на фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки орендаря. Сума майбутнього річного орендного платежу по договору оренди виробничого обладнання в розмірі 66,5 тис. грн. складає 0,03% від загальної вартості активів підприємства станом на 01.01.2019 р. (213 021 тис. грн.). Сума майбутнього річного орендного платежу по договору оренди землі в розмірі 117,2 тис. грн. складає 0,06% від загальної вартості активів підприємства станом на

01.01.2019 р. (213 021 тис. грн.).

Враховуючи зазначене, управлінський персонал Товариства вважає, що орендні платежі не мають значного впливу на загальний фінансовий стан Товариства.

Перекласифікація зобов'язання з орендної плати

Назва статті	МСБО 17		МСФЗ 16		Вплив переходу (коригування)
	Балансова вартість станом на 31.12.2019 р., тис. грн.	Амортизована собівартість станом на 31.12.2019 р., тис. грн.	Балансова вартість станом на 01.01.2019 р., тис. грн.	Амортизована собівартість станом на 01.01.2019 р., тис. грн.	
Кредиторська заборгованість по договорам оренди	9,8	9,8	9,8	9,8	-

КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб використовуваний компанією підхід ґрунтувався на тому, що краще прогнозує результат вирішення невизначеності. Зокрема, компанія повинна враховувати те, як по її очікуванням податкові органи будуть проводити перевірку податкового обліку і трактувань. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб компанія виходила з того, що податкові органи перевірять всі суми, які вони має право перевірити, і ознайомляться з усією пов'язаною інформацією при проведенні своєї перевірки. Компанії повинні враховувати ймовірність того, що податкові органи будуть приймати або відхиляти невизначені податкові трактування, при цьому обліковий процес буде визначатися цією оцінкою податкових органів. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає від компанії необхідної переоцінки (зміни) судження або оцінка, в разі зміни фактів і обставин, на яких ґрунтувалося це судження або оцінка, а також в результаті отримання нової інформації, яка впливає на судження або оцінку. Будь-які такі зміни повинні враховуватися в подальшому (перспективно) відповідно до МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». У таких випадках компанії повинні застосовувати стандарт МСБО 10 «Події після звітного періоду», щоб визначити, чи є зміна, що відбулася після звітного періоду, коригуючих або нерегульованим подією.

Поправка до МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства і спільні підприємства»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Організація застосовує МСФЗ 9 також до інших фінансових інструментів в асоційованому або спільному підприємстві, до яких не застосовується метод участі в капіталі. До них відносяться довгострокові вкладення, які, по суті, складають частину чистих інвестицій організації в асоційовану компанію або спільне підприємство.

Поправка до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р. Поправка дозволяє застосовувати модель амортизованої вартості до фінансових інструментів, які мають опцію дострокового погашення, незалежно від того, що при достроковому погашенні може виникнути компенсація (як позитивна, так і негативна).

Поправка до МСБО 19 «Виплати працівникам»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам» стосуються порядку обліку компаніями пенсійних програм з визначеною виплатою. Якщо до програми вносяться зміни (програма скорочується або по ній відбувається розрахунок), МСБО 19 вимагає від компанії переоцінки її чистих активів або зобов'язань за встановленими виплатами. Поправки вимагають від компанії використовувати нові припущення, використані при проведенні переоцінки, щоб визначити вартість послуг поточного періоду і чистий відсоток на залишок звітного періоду після зміни програми з визначеною виплатою.

Поправка до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Якщо сторона угоди про спільне підприємство (як цей термін визначено в МСФЗ 11 "Спільна діяльність") отримує контроль над бізнесом, який є спільною операцією (як цей термін визначено в МСФЗ 11), і при цьому мала права на активи і несла відповідальність за зобов'язаннями, пов'язаними з цією спільною операцією, безпосередньо до дати придбання, то дана угода є об'єднанням бізнесів, які здійснюються поетапно. Отже, набувач повинен застосовувати вимоги щодо об'єднання бізнесів, здійснюваного поетапно, включаючи переоцінку часток участі в спільних операціях, що були раніше, у спосіб, передбачений в пункті 42. При цьому набувач повинен переоцінити всю наявну раніше частку участі в спільних операціях.

Поправка до МСФЗ 11 «Спільна діяльність»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Сторона, яка є учасником спільних операцій, але не має спільного контролю, може отримати спільний контроль над спільними операціями, діяльність в рамках яких є бізнес, як цей термін визначено в МСФЗ 3. У таких випадках частки участі в даній спільній операції, що були раніше, не переоцінюються.

Поправка до МСБО 12 «Податки на прибуток»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Організація повинна визнати наслідки з податку на прибуток, пов'язані з дивідендами, як вони визначені в МСФЗ 9, коли вона визнає зобов'язання сплатити дивіденди. Наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів пов'язані більш безпосередньо з минулими операціями чи подіями, які генерували розподіл прибутку, ніж з розподілами на користь власників. Тому організації слід визнавати наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів у складі прибутків або збитків, іншого сукупного доходу або в капіталі відповідно до того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події.

МСБО 23 «Витрати на позики»

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2019р.

Тією мірою, в якій організація запозичує кошти на спільні цілі і використовує їх для отримання кваліфікованого активу, організація повинна визначити суму витрат за запозиченнями, дозволену для капіталізації, шляхом множення ставки капіталізації на суму витрат на даний актив. Ставка капіталізації визначається як середньозважене значення витрат за запозиченнями стосовно всіх позик організації, що залишаються непогашеними протягом періоду. Однак організація повинна виключити з даного розрахунку суму витрат за

запозиченнями стосовно позик, отриманих спеціально для придбання кваліфікованого активу, до завершення практично всіх робіт, необхідних для підготовки цього активу до використання за призначенням або продажу. Сума витрат за запозиченнями, яку організація капіталізує протягом періоду, не повинна перевищувати суму витрат за запозиченнями, понесених протягом цього періоду.

МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності в звітному періоді

МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування»

18 травня 2017 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт, який присвячений обліку договорів страхування, – МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування». Початок обов'язкового застосування в фінансовій звітності з 01 січня 2021 року або після цієї дати. Дестрокове застосування цього стандарту дозволено. Новий стандарт забезпечить рівні умови страховиків, які звітують за МСФЗ, що надасть можливість користувачам оцінити фінансову стійкість страховиків.

МСФЗ 17 приходить на заміну МСФЗ 4, який введено ще у 2004 році як тимчасовий стандарт. Проблема МСФЗ 4 є в тому, що цей стандарт дає змогу компаніям вести облік договорів страхування з використанням національних стандартів бухгалтерського обліку, внаслідок чого отримано безліч різних підходів щодо обліку договорів страхування. Як результат, інвесторам стало важко порівнювати та зіставляти фінансові показники компаній між собою.

Новий стандарт приймається для того, аби уникнути проблеми "порівняння", що створена МСФЗ4.

МСФЗ 17 визначає, що всі договори страхування враховуватимуться в узгодженому порядку, а це буде корисним як інвесторам, так і страховим компаніям. Страхові зобов'язання враховуватимуться з використанням поточної (current values), а не первісної вартості (historical cost), як було раніше. Інформація регулярно оновлюватиметься, надаючи більш корисну інформацію для користувачів фінансової звітності.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Поправка до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» випущена в жовтні 2018 року і вступає в силу для періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати.

Поправка містить нове визначення бізнесу. Важливо розрізнити ситуацію, коли інвестор набуває бізнес і ситуацію, коли він набуває тільки групу активів. Причина в тому, що це визначає метод обліку придбання нового:

- якщо підприємство купує бізнес, воно застосовує метод повної консолідації згідно з МСФЗ 3.
- якщо підприємство купує групу активів, воно застосовує інший метод обліку, наприклад, відповідно до МСБО16 «Основні засоби» або МСФЗ 11 «Спільна діяльність» або іншим відповідним стандартом.

Нова поправка до МСФЗ 3 змінила тільки Додаток А до Визначень термінів, а також керівництво по застосуванню та ілюстративні приклади - таким чином, ніяких змін в основних статтях стандарту не сталося. Зміни роз'яснюють вимоги до корпоративного придбання, щоб класифікувати його як бізнес і додають керівництво та ілюстративні приклади.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»

Поправки до МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки» випущені в жовтні 2018 року і вступають в силу для періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати.

Поправка пов'язана з визначенням суттєвості інформації. Згідно з новим визначенням, інформація є суттєвою, якщо її пропуск, перекручування або неясний виклад можуть давати розумні підстави очікувати вплив на рішення, що приймаються основними користувачами фінансової звітності на основі цих фінансових звітів, які надають фінансову інформацію про конкретну звітуючу організацію.

Поправки до інших МСФЗ

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ 12 «Розкриття інформації про частки участі в інших суб'єктах господарювання» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства» роз'яснюють, що звільнення від обов'язку складати консолідовану фінансову звітність може застосовуватися материнським підприємством, яке є дочірнім підприємством інвестиційної організації, навіть якщо інвестиційна організація обліковує всі свої дочірні організації за справедливою вартістю відповідно до МСФЗ 10. Радою з МСФЗ перенесено дату вступу даних поправок в силу на невизначений термін, проте організація що застосовує дані поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно.

Концептуальні основи фінансової звітності.

Вступає в силу для звітних періодів, що починаються з або після 01.01.2020 р.

Введено концепцію діяльності керівництва в інтересах власників і уточнено інформацію, виникає в зв'язку з цим. Повернено концепцію обачності, яка підтримує нейтральність інформації і тому описує обачність як «обережність при винесенні суджень в умовах невизначеності». Невизначеність оцінки є фактором, який може вплинути на достовірне надання інформації. Суб'єкт, що звітує - це організація, яка за власною ініціативою складає або зобов'язана складати фінансову звітність і не обов'язково є юридичною особою. Актив - існуючий економічний ресурс, контрольований організацією в результаті минулих подій. Економічний ресурс - це право, яке може принести економічні вигоди. Зобов'язання - існуючий обов'язок організації передавати економічний ресурс в результаті минулих подій. Зобов'язання - це обов'язкова відповідальність, якої у організації відсутня практична можливість уникнути. Визнання - це процес фіксації для включення в звіт про фінансовий стан або в звіт (и) про фінансові результати статті, яка відповідає визначенню активу, зобов'язання, капіталу, доходів або витрат. Припинення визнання - це виключення повністю або частково визнаної активу або зобов'язання зі звіту про фінансовий стан організації. Введено дві категорії методів оцінки: Оцінка на основі історичної (первісної) вартості. Показники історичної вартості надають інформацію про об'єкти обліку, яка формується на основі історичної (первісної) суми операції або події. Оцінка на основі поточної (переоціненої) вартості. Показники поточної вартості надають грошову інформацію про об'єкти обліку, оновлену для відображення поточних умов на дату оцінки. Методи оцінки цієї категорії можуть включати справедливу вартість, цінність використання, вартість виконання і поточну вартість. Введено термін «звіт (и) про фінансові результати» для позначення Звіту про прибутки і збитки разом зі Звітом про ІСД. Звіт про прибутки та збитки є основним джерелом інформації про фінансові результати компанії. За замовчуванням всі доходи і витрати повинні бути відповідним чином класифіковані і включені в звіт про прибутки і збитки.

Товариство у фінансовій звітності за рік, що закінчився, станом на 31.12.2019 р., не застосовувало достроково опубліковані МСФЗ, поправки до них та інтерпретації.

Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується річна фінансова звітність вважається календарний рік, тобто період з 01 січня 2019 року по 31 грудня 2019 року.

Заява про відповідність

Дана фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності («МСФЗ») на основі історичної вартості. Нижче приводиться розкриття основних положень облікової політики, на основі яких готувалася дана фінансова звітність. Положення облікової політики послідовно застосовувалися по відношенню до всіх представлених в звітності періодів, за винятком спеціально обумовлених випадків.

Товариство зареєстровано на території України і здійснює ведення бухгалтерського обліку і складання бухгалтерської звітності відповідно до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 року № 996-XIV, а також Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський Облік і фінансову звітність в Україні» від 12.05.2011 г. №3332-VI, Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

3. Суттєві облікові судження, оцінки та припущення

Використання оцінок

Складання фінансової звітності вимагає від керівництва підприємства здійснення оцінок та припущень, які впливають на суми, що відображені в звітності. Такі припущення базуються на інформації, котра була відома на дату затвердження фінансової звітності. Фактичні результати можуть відрізнитися від таких оцінок. Основні оцінки відносно фінансової звітності стосуються вартості та строків корисного використання основних засобів та нематеріальних активів; чистої вартості реалізації запасів; відстрочених податків; резерву сумнівної заборгованості.

Похибки оцінок

Нижче наведені основні припущення відносно розвитку ситуації в майбутньому та інші основні причини похибок оцінок на звітну дату, котрі несуть у собі суттєвий ризик того, що балансова вартість активів та зобов'язань буде суттєво коригуватися на протязі наступного фінансового року.

Строки корисного використання основних засобів

Підприємство оцінює залишкові строки корисного використання об'єктів основних засобів принаймні, на кінець кожного фінансового року. Якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках у відповідності з МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Такі оцінки можуть мати суттєвий вплив на балансову вартість основних засобів, а також на суму амортизації, визнану у звіті про прибутки та збитки.

Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату підприємство проводить оцінку наявності показників можливого зменшення корисності активів. Активи перевіряються на предмет зменшення корисності, коли наявні свідчення того, що балансова вартість активу не може бути відшкодована. Для

визначення вартості використання активів керівництво повинно здійснити оцінку очікуваних майбутніх грошових потоків для одиниці, що генерує грошові потоки, а також вибрати відповідну ставку дисконтування для визначення поточної вартості таких грошових потоків.

Чиста вартість реалізації запасів

На кожну звітну дату підприємство проводить оцінку чистої вартості реалізації запасів. Якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках у відповідності з МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Такі оцінки можуть мати суттєвий вплив на балансову вартість запасів, а також на суму матеріальних витрат, визнану у звіті про прибутки та збитки.

Резерв під очікувані кредитні збитки

Підприємство створює резерв під кредитні збитки для обліку очікуваних збитків у результаті неспроможності контрагентів здійснити необхідні платежі. Для оцінки достатності резерву під кредитні збитки керівництво підприємства виходило з оцінки дебіторської заборгованості по строкам виникнення, статистики списання за попередні звітні періоди, платоспроможності контрагентів та змін в строках платежів зі сторони замовників.

Поточні податки

Українське податкове, валютне та митне законодавство постійно змінюється. До того ж, тлумачення законодавства контролюючими органами може не співпадати з тлумаченням керівництвом підприємства. Митна та податкова служби мають право переглядати податкові зобов'язання за три роки до року, в якому здійснюється перевірка. Станом на 31.12.2019р. Керівництво підприємства вважає, що його тлумачення відповідного законодавства є достовірним, й ймовірно, що сума податків може бути затвердженою.

4. Основні положення облікової політики підприємства

Нижче описано істотні положення облікової політики, що використані ТОВ «НАДЄЖДА Л» при підготовці фінансової звітності.

Визнання доходу

Дохід визнається одночасно зі збільшенням активу або зменшенням зобов'язання, яке обумовлює приріст власного капіталу (за винятком збільшення капіталу за рахунок внесків учасників підприємства), за умови, що величина доходу може бути достовірно оцінена.

Основним принципом МСФЗ 15, який почав діяти з 1 січня 2018 року, є те, що продавець має визнавати виручку, відображаючи передачу обіцяних товарів або послуг покупцю в сумі, що відображає відшкодування, яке покупець розраховує отримати в обмін на ці товари або послуги.

Будь-які окремі партії товарів або послуг повинні визнаватися окремо, а всі знижки та ретроспективні знижки з контрактної ціни, як правило, розподіляються на окремі елементи. Якщо розмір винагороди змінюється з якої-небудь причини, слід визнати мінімальні суми, якщо вони не схильні до істотного ризику перегляду. Витрати, пов'язані із забезпеченням договорів з клієнтами, повинні капіталізуватися і амортизуватися протягом строку отримання вигоди від договору.

Застосування основного принципу МСФЗ 15 виконується у п'ятикроковій моделі:



Крок 1. Договір підпадає під дію МСФЗ 15 в разі, якщо він задовольняє таким умовам:

- сторони договору письмово чи усно схвалили його, як наслідок, вони зобов'язані виконувати певні зобов'язання за ним;

- підприємство може ідентифікувати права кожної зі сторін договору, умови платежу;
- договір за своєю суттю є комерційним, існує ймовірність, що підприємство отримає винагороду за товари або послуги, що будуть передані покупцю.

Крок 2. Визначення окремих зобов'язань за договором. Часто один договір може включати декілька компонентів (наприклад, продаж товарів з наданням послуги з встановлення чи сервісного обслуговування). Тому за МСФЗ 15 необхідно визначити, чи є різні елементи договору окремими зобов'язаннями по виконанню. Важливість цього полягає в тому, що для різних зобов'язань можуть бути визначені різні моменти визнання виручки. Якщо різні компоненти можна придбати окремо, то це є окремим зобов'язанням за договором.

Крок 3. Ціна операції. Одним з ключових аспектів по відношенню до визначення ціни операції є визначення суми змінного відшкодування. Серед випадків, коли сума відшкодування може варіюватися, слід вказати: знижки, штрафи, бонуси чи заохочення, премії за результат тощо. Для визначення суми змінного відшкодування використовується найбільш ймовірна або розрахункова вартість з використанням очікувань в залежності від того, що є найбільш прийнятним в конкретному випадку.

Крім того, ціна угоди також може корегуватися на ефект вартості грошей у часі, якщо договір включає в себе істотний фінансовий компонент. Індикаторами наявності такої компоненти є різниця між величиною обіцяної винагороди та ціни у на продаж і очікуваним проміжком часу між поставкою та оплатою, що перевищує один рік.

Для того, щоб скорегувати суму винагород, компанії слід використовувати ставку дисконтування, яка повинна відображати кредитний ризик, специфічний для одержувача фінансування, а також як можливе забезпечення за фінансовим зобов'язанням. Дана ставка дисконтування є фіксованою і не змінюється в разі зміни процентних ставок, ні в разі зміни інших обставин.

Крок 4. Розподіл ціни операції. Розподіл ціни операції між окремими зобов'язаннями по виконанню договору необхідно виконувати за наступним алгоритмом:

1. Визначити окрему ціну продажу:
 - фактична або розрахункова;
 - «залишковий» метод, якщо ціна продажу носить дуже невизначений або змінний характер (зміна в порівнянні з поточною практикою).

Залишковий метод передбачає не пропорційний розподіл ціни операції між окремими компонентами, а визначення справедливої вартості одного компонента (наприклад, справедливої вартості бонусних балів за програмою лояльності) і віднесення різниці між ціною операції та справедливою вартістю вищевказаного компонента на вартість залишився компонента.

2. Розподілити ціну операції виходячи з відносних окремих цін продажу, як якби продукти продавалися окремо. При цьому, якщо існують переконливі підстави, сума знижки за договором (різниця між ціною операції та сумою окремих цін продажу за окремими компонентами) може бути віднесена на конкретне зобов'язання по виконанню договору.

Крок 5. Визнання виручки. Виручка може бути визнана в конкретний період часу або протягом проміжку часу.

Компанія визнає виручку в певний момент часу, коли відбувається передача обіцяних за договором товарів або надання послуг покупцеві. По суті, товари (послуги) передаються (надаються), коли покупець отримує контроль над ними. Отже, виручка визнається в момент отримання покупцем контролю над відповідними активами.

Слід зазначити, що контроль – це можливість управляти використанням і отримувати в значній мірі всі існуючі переваги від активу. У тому числі контроль включає в себе можливість запобігання використанню активу або отримання вигід від його використання іншою особою або організацією (компанією).

Переваги використання активу покупцем включають в себе потенційні грошові потоки (приплив грошових коштів та зменшення відтоку грошових коштів), джерелом яких може бути, наприклад:

- а) використання активу для виробництва товарів або надання послуг;
- б) збільшення вартості інших активів;
- в) врегулювання зобов'язань;
- г) скорочення витрат;
- д) продаж або обмін активу;
- е) використання активу в якості забезпечення по отриманому кредиту;
- ж) утримання активу.

До факторів, які можуть означати, що контроль над активом переданий в певний момент часу, відносяться, зокрема, такі:

- організація має право на отримання платежу за переданий актив;
- покупець має право власності на актив;
- організація передала фізичне володіння товаром;
- покупець прийняв актив;
- покупець несе істотні ризики і отримує переваги, пов'язані з володінням активом.

Товариство визнає виручку протягом періоду часу, якщо виконується один з наступних критеріїв:

- покупець одночасно отримує і споживає вигоди, у міру того як організація-продавець їх поставляє (забезпечує);
- виконання зобов'язань організацією-продавцем призводить до створення або поліпшення активу, який покупець має можливість контролювати в міру створення такого активу;
- виконання зобов'язань організацією-продавцем не приводить до створення активу з альтернативним використанням, і організація має право на отримання платежу за виконані на конкретну дату зобов'язання.

Не визнаються доходами такі надходження:

- суми надходжень за договорами комісій, агентськими та іншим аналогічним договорами на рахунок комісіонера, принципала та інше;
- сума попередньої оплати продукції (товарів, робіт, послуг);
- надходження, що належать іншим особам;
- надходження від первинного розміщення цінних паперів.

Нематеріальні активи

Придбані нематеріальні активи первісно визнаються за собівартістю. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються в звітності за первісною вартістю за вирахуванням накопиченого зносу та збитків від зменшення корисності.

Амортизація по нематеріальним активам з визначеним строком корисного використання нараховується за прямолінійним методом на протязі 2-20 років. Амортизація по нематеріальним активам з не визначеним строком корисного використання не нараховується,

а щорічно вони переглядаються на предмет знецінення.

Основні засоби

Основні засоби визнаються підприємством активом лише в разі, якщо:

- існує ймовірність того, що підприємство отримає певні економічні вигоди у майбутньому;
- первісна вартість може бути оцінена надійним способом;
- призначений для використання протягом більш ніж одного робочого циклу (як правило, більше 12 місяців).

Основні засоби, створені (побудовані) підприємством, включаються до відповідної групи засобів з моменту приведення їх до технічної готовності для експлуатації за цільовим призначенням.

Основні засоби відображаються в звітності по собівартості придбання або будівництва за мінусом будь-якої подальшої накопиченої амортизації та подальших накопичених збитків від зменшення корисності.

При визнанні основних засобів враховується період використання об'єкта та його вартість.

Амортизація основних засобів розраховується прямолінійним методом протягом строку корисного використання активів.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів є несуттєвою, тобто дорівнює нулю.

Строки корисної експлуатації основних засобів і методи нарахування амортизації аналізуються технічними спеціалістами та управлінським персоналом по необхідності, але принаймні в кінці кожного фінансового року, і у випадку, якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, відповідним чином коригуються.

Будь-які подальші витрати, що призводять до збільшення майбутніх економічних вигід від активу, збільшують балансову вартість активів. В іншому випадку підприємство визнає подальші витрати витратами періоду, в якому вони були понесені. Виходячи з цього підприємство ділить всі витрати, пов'язані з основними засобами, на наступні типи:

- поточний ремонт і витрати на технічне обслуговування;
- капітальний ремонт, включаючи модернізацію.

Підприємство капіталізує витрати на значні ремонти та технічне обслуговування. До розгляду питання про капіталізацію приймаються ремонти, що відповідають за виконанням обсягом робіт капітальному ремонту обладнання в заводських умовах, або що відповідають вимогам технічного обслуговування і ремонтів, що стосуються проведення капітальних ремонтів господарським способом.

На підставі економічної доцільності проведення капіталізації встановлений критерій мінімальної суми капіталізації капітальних ремонтів основних засобів у розмірі 10% від первинної вартості об'єкту основних засобів і мінімальний міжремонтний період не менше 6 місяців.

У разі, якщо залишкова вартість основного засобу дорівнює нулю, капітальний ремонт, що проводиться, підлягає капіталізації незалежно від його вартості, при цьому в обов'язковому порядку встановлюється новий строк корисної служби об'єкту основних засобів.

Капіталізації можуть підлягати суми капітальних ремонтів основних засобів, залишкова вартість яких складає менше ніж 25% первісної вартості основного засобу, і при цьому збільшується період, протягом якого очікується, що актив буде придатний для використання.

Також підлягає капіталізації капітальний ремонт, вартість якого перевищує залишкову вартість основного засобу. При цьому збільшення вартості об'єкту основних засобів на суму витрат, пов'язаних з проведенням ремонту супроводжується встановленням нового строку корисної служби об'єкту основних засобів.

Під час капіталізації витрат, пов'язаних із капітальним ремонтом об'єкту основних засобів, Підприємство переглядає терміни амортизації цього об'єкту.

Фінансові інструменти

Фінансовий інструмент — це будь-який контракт, який приводить до виникнення фінансового активу у одного підприємства і фінансового зобов'язання або інструменту капіталу у іншого підприємства.

Фінансові інструменти з метою бухгалтерського обліку поділяються на: фінансові активи, фінансові зобов'язання, інструменти власного капіталу, похідні фінансові інструменти при первісному визнанні відповідно до сутності контрактної угоди.

Фінансові активи класифікуються за наступними категоріями: фінансові активи, що обліковуються за первісною собівартістю; займи видані; торгова дебіторська заборгованість; інша дебіторська заборгованість; інвестиції, утримувані до погашення та фінансові активи, утримувані для продажу. При первісному визнанні фінансові активи оцінюються по собівартості.

Дебіторська заборгованість та позики — це непохідні фінансові активи з фіксованими або визначеними платежами, які не котируються на активному ринку.

Фінансове зобов'язання — це будь-яке зобов'язання, яке є контрактним зобов'язанням надавати грошові кошти або інший фінансовий актив іншому підприємству, або обмінюватися фінансовими активами або фінансовими зобов'язаннями з іншим підприємством за умов, які є потенційно несприятливими; або контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу, та який є:

- або непохідним інструментом, за яким підприємство зобов'язане або може бути зобов'язане надати змінну кількість власних інструментів капіталу підприємства,
- або похідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися іншим чином, ніж обмін фіксованої суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу підприємства.

До складу фінансових зобов'язань відноситься торгова кредиторська заборгованість, кредиторська заборгованість за одержаними авансами, інша кредиторська заборгованість а також облігації та інші боргові цінні папери, які підлягають оплаті фінансовими активами; зобов'язання за податками та іншими платежами; умовні зобов'язання за гарантіями та іншими підставами, які залежать від будь-яких майбутніх подій; інші зобов'язання.

Інструментами капіталу є звичайні акції.

Після первісного визнання фінансові інструменти оцінюються за собівартістю.

Дебіторська заборгованість для цілей визначення резерву під сумнівну дебіторську заборгованість класифікується як:

- ▲ нормальна — коли погашення її без сумніву;
- ▲ сумнівна — коли існує невпевненість у її погашенні;
- ▲ безнадійна — коли існує упевненість у її непогашенні боржником.

Резерв під погашення дебіторської заборгованості розраховується на кожен звітну дату для сумнівної заборгованості. При розрахунку резерву під погашення дебіторської заборгованості відносно дебіторської заборгованості Підприємство застосовує коефіцієнт сумнівності щодо простроченої дебіторської заборгованості терміном:

- від 90-го до 365-ти днів - 0,3;
- понад 365 днів - 1,0.

Величина резерву під погашення дебіторської заборгованості визначається як сума добутків поточної дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи (послуги) відповідної групи на коефіцієнт сумнівності.

По заборгованості підприємств, які входять до складу Групи, резерв під погашення

дебіторської заборгованості нараховується на загальних засадах.

Списання безнадійної дебіторської заборгованості здійснюється на підставі прийнятого рішення управлінського персоналу. У момент списання такої заборгованості відображається зменшення резерву під погашення дебіторської заборгованості та списання заборгованості за рахунок такого резерву.

Запаси

Запаси — це активи, які утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу, перебувають у процесі виробництва для такого продажу та існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Використовується наступна класифікація запасів:

- Виробничі запаси (сировина та матеріали, паливно-мастильні матеріали, тара, запасні частини, виробничі допоміжні матеріали та інші запаси, які включають малоцінні та швидкозношувальні предмети);
- Незавершене виробництво;
- Готова продукція;
- Товари для перепродажу.

Запаси визнаються активами, якщо існує ймовірність отримання економічних вигід від їхнього використання в майбутньому та їхня вартість може бути достовірно оцінена.

Первісною оцінкою придбаних або вироблених запасів є їх собівартість, яка включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

До витрат на придбання запасів включається: ціна придбання відповідно до договорів з постачальниками, ввізне мито та інші невідшкодовувані податки, а також витрати на транспортування, навантаження і розвантаження та інші витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням запасів. Торгівельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Транспортно-заготівельні витрати (витрати на придбання) відносяться безпосередньо до первісної вартості кожного придбаного запасу.

При вибутті запасів використовується метод середньозваженої собівартості.

Запаси наведені в балансі за найменшою з двох величин: собівартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси оцінені до чистої вартості реалізації на індивідуальній основі, по кожному номенклатурному номеру. Чиста вартість реалізації запасів стає меншою за їх балансову вартість внаслідок пошкодження або застарівання запасів, зниження ринкових цін.

Для нарахування резерву знецінення запасів використовується метод тестування запасів на знецінення, заснований на оцінці фізичного стану запасів.

Резерви

На підприємстві забезпечення (резерв) - створюється при виникненні внаслідок минулих подій зобов'язання, погашення якого можливо призведе до відтоку економічних вигід, і його оцінка може бути достовірно визначена.

Залежно від очікуваного терміну відтоку ресурсів, резерви класифікуються як:

- Довгострокові - якщо відтік ресурсів (виплата грошових коштів) очікується впродовж періоду, що перевищує 12 міс. із звітної дати;
- Короткострокові - якщо відтік ресурсів очікується впродовж періоду, що не перевищує 12 міс. із звітної дати.

Підприємство створює наступні види резервів :

- Резерв знецінення запасів;
- Резерв під очікувані кредитні збитки;